

Izdevums
latviešu valodā

Informācija un paziņojumi

61. gadagājums

2018. gada 17. decembris

Saturs

IV Paziņojumi

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

Eiropas Savienības Tiesa

2018/C 455/01	Eiropas Savienības Tiesas jaunākās publikācijas <i>Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī</i>	1
Tiesa		
2018/C 455/02	Jauno Tiesas locekļu zvēresta nodošana	2
2018/C 455/03	Tiesas priekšsēdētāja ievēlēšana	2
2018/C 455/04	Tiesas priekšsēdētāja vietnieka ievēlēšana	2
2018/C 455/05	Palātu, kurās ir pieci tiesneši, priekšsēdētāju ievēlēšana	2
2018/C 455/06	Pirmā ģenerāldvokāta norīkošana	3
2018/C 455/07	Palātu, kurās ir trīs tiesneši, priekšsēdētāju ievēlēšana	3
2018/C 455/08	Palātu norīkošana Tiesas Reglamenta 107. pantā minēto lietu izskatīšanai	3
2018/C 455/09	Palātas norīkošana Tiesas Reglamenta 193. pantā minēto lietu izskatīšanai	3
2018/C 455/10	Tiesnešu darbība palātās	3

V Atzinumi

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

Tiesa

2018/C 455/12	Lieta C-669/16: Tiesas (sestā palāta) 2018. gada 18. oktobra spriedums – Eiropas Komisija/Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste (Valsts pienākumu neizpilde – Vide – Direktīva 92/43/EEK – Dabisko dzīvotņu, savvaļas faunas un floras aizsardzība – 4. panta 1. punkts – II un III pielikums – Īpaši aizsargājamo dabas teritoriju (ĪAT) noteikšana – Cūkdelphins)	8
2018/C 455/13	Lieta C-100/17 P: Tiesas (ceturtā palāta) 2018. gada 18. oktobra spriedums – <i>Gul Ahmed Textile Mills Ltd</i> /Eiropas Savienības Padome, Eiropas Komisija (Apelācija – Dempings – Regula (EK) Nr. 397/2004 – Pakistānas izcelsmes kokvilnas gultas veļas imports – Intereses celt prasību saglabāšanās) . . .	9
2018/C 455/14	Lieta C-145/17 P: Tiesas (pirmā palāta) 2018. gada 18. oktobra spriedums – <i>Internacional de Productos Metálicos, SA</i> /Eiropas Komisija (Apelācija – Dempings – Dažu Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes vai no Malaizijas nosūtītu dzelzs vai tērauda savienotājelementu imports – Pasaules Tirdzniecības organizācijas (PTO) ietvaros noslēgtā Antidempinga nolīguma pārkāpums – Jau iekasēto galīgo antidempinga maksājumu atcelšana – Atpakaļejoša spēka neesamība – LESD 263. panta ceturtā daļa – Individuāli skarta persona – Reglamentējošs akts, kas nav saistīts ar īstenošanas pasākumiem)	9
2018/C 455/15	Lieta C-149/17: Tiesas (trešā palāta) 2018. gada 18. oktobra spriedums (<i>Landgericht München I</i> (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Bastei Lübbe GmbH & Co. KG/Michael Strotzer</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Autortiesības un blakustiesības – Direktīva 2001/29/EK – Intelektuālā īpašuma tiesību ievērošana – Direktīva 2004/48/EK – Atlīdzība par datņu apmaiņu, kas ir veikta, pārkāpjot autortiesības – Interneta pieslēgums, kas ir pieejams tā īpašnieka ģimenes locekļiem – Interneta pieslēguma īpašnieka atbrīvošana no atbildības, nepastāvot vajadzībai precizēt, kā ģimenes loceklis izmantoja šo pieslēgumu – Eiropas Savienības Pamattiesību harta – 7. pants)	10
2018/C 455/16	Lieta C-153/17: Tiesas (sestā palāta) 2018. gada 18. oktobra spriedums (<i>Supreme Court of the United Kingdom</i> (Apvienotā Karaliste) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs/Volkswagen Financial Services (UK) Ltd</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Kopēja pievienotās vērtības nodokļa (PVN) sistēma – Direktīva 2006/112/EK – 168. un 173. pants – Priekšnodokļa atskaitīšana – Transportlīdzekļu izpirkumnomas darījumi – Ar nodokli apliekamiem darījumiem un no nodokļa atbrīvotiem darījumiem vienlaicīgi izmantotas preces un pakalpojumi – Atskaitīšanas tiesību rašanās un apjoms – Atskaitāmā daļa)	10
2018/C 455/17	Lieta C-167/17: Tiesas (pirmā palāta) 2018. gada 17. oktobra spriedums (<i>Supreme Court</i> (Īrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Volkmar Klohn/An Bord Pleanála</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Vide – Noteiktu projektu ietekmes uz vidi novērtējums – Tiesības celt prasību par saskaņošanas lēmumu – Prasība par tiesvedību, kas nebūtu pārmērīgi dārga – Jēdziens – Piemērošana laikā – Tiesā iedarbība – Ietekme uz valsts lēmumu par tiesāšanās izdevumiem, kas kļuvis galīgs) . . .	11

2018/C 455/18	Lieta C-207/17: Tiesas (pirmā palāta) 2018. gada 18. oktobra spriedums (<i>Commissione tributaria di primo grado di Bolzano</i> (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Rotho Blaas Srl/Agenzia delle Dogane e dei Monopoli</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Kopējā tirdzniecības politika – Galīgais antidempinga maksājums par noteiktām Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes precēm – Antidempinga maksājums, kuru par nesaderīgu ar Vispārējo vienošanos par tarifiem un tirdzniecību ir atzinusi Pasaules Tirdzniecības organizācijas (PTO) Strīdu izšķiršanas institūcija)	12
2018/C 455/19	Lieta C-249/17: Tiesas (pirmā palāta) 2018. gada 17. oktobra spriedums (<i>Supreme Court</i> (Īrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Ryanair Ltd/The Revenue Commissioners</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Kopēja pievienotās vērtības nodokļa (PVN) sistēma – Nodokļa maksātāja jēdziens – Holdinga sabiedrība – Priekšnodokļa atskaitīšana – Izdevumi, kas saistīti ar konsultāciju pakalpojumu sniegšanu citas sabiedrības akciju iegādes nolūkā – Sabiedrības, kas veic iegādi, nodoms sniegt pārvaldības pakalpojumus mērķsabiedrībai – Šādu pakalpojumu nesniegšana – Tiesības uz PVN, ar kuru tikuši aplikti sniegtie pakalpojumi, atskaitīšanu)	13
2018/C 455/20	Lieta C-301/17: Tiesas (sestā palāta) 2018. gada 18. oktobra spriedums – Eiropas Komisija/Rumānija (Valsts pienākumu neizpilde – 2005. gada Pievienošanās akts – Pievienojošos valstu pienākumi – Vide – Direktīva 1999/31/EK – 14. panta b) punkts – Atkritumu apglabāšana poligonos – Teritoriju, attiecībā uz kurām nav saņemta atļauja izmantot poligону, slēgšana – Slēgšanas un apsaimniekošanas pēc slēgšanas procedūras)	13
2018/C 455/21	Lieta C-425/17: Tiesas (sestā palāta) 2018. gada 17. oktobra spriedums (<i>Bayerischer Verwaltungsgesichtshof</i> (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Günter Hartmann Tabakvertrieb GmbH & Co. KG/Stadt Kempten</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Tiesību aktu tuvināšana – Tabakas izstrādājumu ražošana, noformēšana un pārdošana – Direktīva 2014/40/ES – Aizliegums laist tirgū orālai lietošanai paredzētus tabakas izstrādājumus – Jēdzieni “košļājamā tabaka” un “tabaka orālai lietošanai” – Smalki samaltas tabakas pasta (Thunder Chewing Tobacco) un poraini celulozes porciju maisiņi ar smalki sagrieztu tabaku (Thunder Frosted Chewing Bags))	14
2018/C 455/22	Lieta C-503/17: Tiesas (astotā palāta) 2018. gada 17. oktobra spriedums Eiropas Komisija/Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste (Valsts pienākumu neizpilde – Direktīva 95/60/EK – Dīzeļdegvielas un petrolejas fiskāla marķēšana – Privāto izprieču kuģu degvielas uzpildīšana)	15
2018/C 455/23	Lieta C-504/17: Tiesas (astotā palāta) 2018. gada 17. oktobra spriedums – Eiropas Komisija/Īrija (Valsts pienākumu neizpilde – Nodokļu uzlikšana energoproduktiem un elektroenerģijai – Direktīva 2003/96/EK – 4. un 7. punkts – Minimālo nodokļu līmeņu piemērošana degvielai – Direktīva 95/60/EK – Dīzeļdegvielas un petrolejas fiskāla marķēšana – Privāto izprieču kuģu degvielas uzpildīšana)	15
2018/C 455/24	Lieta C-606/17: Tiesas (astotā palāta) 2018. gada 18. oktobra spriedums (<i>Consiglio di Stato</i> (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>IBA Molecular Italy Srl/Azienda ULSS n. 3 u.c.</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Publiski piegādes līgumi – Direktīva 2004/18/EK – 1. panta 2. punkta a) apakšpunkts – Līguma slēgšanas tiesību piešķiršana, nepiemērojot publiskā iepirkuma procedūru – Jēdziens “līgumi par atlīdzību” – Jēdziens “publisko tiesību subjekts”)	16
2018/C 455/25	Lieta C-662/17: Tiesas (septītā palāta) 2018. gada 18. oktobra spriedums (<i>Vrhovno sodišče Republike Slovenije</i> (Slovēnija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – E. G./Slovēnijas Republika (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Kopējā Eiropas patvēruma sistēma – Direktīva 2013/32/ES – 46. panta 2. punkts – Tāda lēmuma pārsūdzība, ar kuru ir atteikta bēgļa statusa piešķiršana, bet ir piešķirts alternatīvās aizsardzības statuss – Pieņemamība – Pietiekamas intereses neesamība, ja dalībvalsts piešķirtais alternatīvās aizsardzības statuss sniedz tādas pašas tiesības un priekšrocības kā bēgļa statuss saskaņā ar Savienības un valstu tiesību aktiem – Pieteikuma iesniedzēja individuālās situācijas nozīme, izvērtējot minēto tiesību un priekšrocību identiskumu)	17
2018/C 455/26	Lieta C-393/18 PPU: Tiesas (pirmā palāta) 2018. gada 17. oktobra spriedums (<i>High Court of Justice, Family Division (England and Wales)</i> , Apvienotā Karaliste, lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – UD/XB (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Steidzamības prejudiciālā nolēmuma tiesvedība – Tiesu iestāžu sadarbība civillietās – Regula (EK) Nr. 2201/2003 – 8. panta 1. punkts – Jurisdikcija lietās par vecāku atbildību – Jēdziens “bērna pastāvīgā dzīvesvieta” – Prasība attiecībā uz fizisku klātbūtni – Mātes un bērna aizturēšana trešajā valstī pretēji mātes gribai – Mātes un bērna pamattiesību pārkāpums	18

2018/C 455/27	Lieta C-422/18 PPU: Tiesas (pirmā palāta) 2018. gada 27. septembra rīkojums (<i>Tribunale di Milano</i> (Itālija) – lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – FR/ <i>Ministero dell'Interno – Commissione Territoriale per il riconoscimento della Protezione Internazionale presso la Prefettura U.T.G. di Milano</i> Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Steidzamības prejudiciālā nolēmuma tiesvedība – Tiesas Reglamenta 99. pants – Brīvības, drošības un tiesiskuma telpa – Kopējās procedūras starptautiskās aizsardzības statusa piešķiršanai un atņemšanai – Direktīva 2013/32/ES – 46. pants – Eiropas Savienības Pamattiesību harta – 18. pants, 19. panta 2. punkts un 47. pants – Tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību – Lēmums, ar kuru noraidīts starptautiskās aizsardzības pieteikums – Valsts tiesiskais regulējums, kurā ir paredzēta otrā tiesu instance – Pilnībā apturoša iedarbība, kas tiek attiecināta vienīgi uz prasībām pirmajā instancē	18
2018/C 455/28	Lieta C-566/18: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 7. septembrī iesniedza <i>Handelsgericht Wien</i> (Austrija) – <i>Austrian Airlines AG/MG, NF</i>	19
2018/C 455/29	Lieta C-570/18 P: Apelācijas sūdzība, ko 2018. gada 10. septembrī HF iesniedza par Vispārējās tiesas (pirmā palāta paplašinātā sastāvā) 2018. gada 29. jūnija spriedumu lietā T-218/17 HF/Parlaments	20
2018/C 455/30	Lieta C-583/18: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 20. septembrī iesniedza <i>Oberlandesgericht Frankfurt am Main</i> (Vācija) – <i>Verbraucherzentrale Berlin eV/DB Vertrieb GmbH</i>	20
2018/C 455/31	Lieta C-610/18: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 25. septembrī iesniedza <i>Centrale Raad van Beroep</i> (Nīderlande) – <i>AFMB Ltd u.c./Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank</i>	21
2018/C 455/32	Lieta C-617/18: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 2. oktobrī iesniedza <i>Juzgado de Primera Instancia de Albacete</i> (Spānija) – <i>Los prestatarios/Globalcaja S.A.</i>	22
2018/C 455/33	Lieta C-627/18: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 5. oktobrī iesniedza <i>Tribunal Administrativo e Fiscal de Coimbra</i> (Portugāle) – <i>Nelson Antunes da Cunha, Lda/Instituto de Financiamento da Agricultura e Pescas IP (IFAP)</i>	23
2018/C 455/34	Lieta C-629/18: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 8. oktobrī iesniedza <i>Sofiyiski gradski sad</i> (Bulgārija) – EN, FM, GL/ <i>Ryanair Designated Activity Company</i>	24
2018/C 455/35	Lieta C-647/18: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 17. oktobrī iesniedza <i>Okrazhen sad Vidin</i> (Bulgārija) – Maksātnespējīgā <i>Korporatīvna targovska banka AD/Elit Petrol AD</i>	25
Vispārējā tiesa		
2018/C 455/36	Lieta T-605/18: Prasība, kas celta 2018. gada 8. oktobrī – ZF/Komisija	27
2018/C 455/37	Lieta T-610/18: Prasība, kas celta 2018. gada 9. oktobrī – ZR/EUIPO	28
2018/C 455/38	Lieta T-611/18: Prasība, kas celta 2018. gada 9. oktobrī – <i>Pharmaceutical Works Polpharma/EMA</i>	29
2018/C 455/39	Lieta T-615/18: Prasība, kas celta 2018. gada 8. oktobrī – <i>Diesel/EUIPO – Sprinter megacentrosdel deporte (“D”)</i>	30
2018/C 455/40	Lieta T-618/18: Prasība, kas celta 2018. gada 15. oktobrī – ZI/Komisija	30
2018/C 455/41	Lieta T-628/18: Prasība, kas celta 2018. gada 22. oktobrī – <i>E.J. Papadopoulos/EUIPO – Europastry (“fripan VIENNOISERIE CAPRICE Pur Beurre”)</i>	31
2018/C 455/42	Lieta T-632/18: Prasība, kas celta 2018. gada 23. oktobrī – ZM u.c./Padome	32
2018/C 455/43	Lieta T-633/18: Prasība, kas celta 2018. gada 22. oktobrī – <i>Rose Gesellschaft/EUIPO – Iviton (“TON JONES”)</i>	32

IV

(Paziņojumi)

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

EIROPAS SAVIENĪBAS TIESA

Eiropas Savienības Tiesas jaunākās publikācijas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī**(2018/C 455/01)***Jaunākā publikācija**

OV C 445, 10.12.2018.

Iepriekšējās publikācijas

OV C 436, 3.12.2018.

OV C 427, 26.11.2018.

OV C 408, 12.11.2018.

OV C 399, 5.11.2018.

OV C 392, 29.10.2018.

OV C 381, 22.10.2018.

Šie teksti pieejami

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

TIESA

Jauno Tiesas locekļu zvēresta nodošana

(2018/C 455/02)

2018. gada 8. oktobrī Tiesai zvērestu nodeva *L. S. Rossi*, *I. Jarukaitis*, *P. G. Xuereb* un *N. J. Cardoso da Silva Piçarra*, kuri ar Eiropas Savienības dalībvalstu valdību pārstāvju 2018. gada 28. februāra⁽¹⁾, 2018. gada 13. jūnija⁽²⁾ un 2018. gada 25. jūlija⁽³⁾ lēmumiem ir iecelti par Tiesas tiesnešiem laikposmam no 2018. gada 7. oktobra līdz 2024. gada 6. oktobrim.

2018. gada 8. oktobrī Tiesai zvērestu nodeva *G. Pitruzzella* un *G. Hogan*, kuri ar Eiropas Savienības dalībvalstu valdību pārstāvju 2018. gada 28. februāra un 2018. gada 5. septembra⁽⁴⁾ lēmumiem ir iecelti par Tiesas ģenerāladvokātiem laikposmam no 2018. gada 7. oktobra līdz 2024. gada 6. oktobrim.

Tiesas priekšsēdētāja ievēlēšana

(2018/C 455/03)

Tiesas tiesneši 2018. gada 9. oktobra sapulcē saskaņā ar Reglamenta 8. panta 1. punktu ievēlēja *K. Lenaerts* par Tiesas priekšsēdētāju laikposmam no 2018. gada 9. oktobra līdz 2021. gada 6. oktobrim.

Tiesas priekšsēdētāja vietnieka ievēlēšana

(2018/C 455/04)

Tiesas tiesneši 2018. gada 9. oktobra sapulcē saskaņā ar Reglamenta 8. panta 4. punktu ievēlēja *R. Silva de Lapuerta* par Tiesas priekšsēdētāja vietnieci laikposmam no 2018. gada 9. oktobra līdz 2021. gada 6. oktobrim.

Palātu, kurās ir pieci tiesneši, priekšsēdētāju ievēlēšana

(2018/C 455/05)

Tiesas tiesneši 2018. gada 9. oktobra sapulcē saskaņā ar Reglamenta 12. panta 1. punktu laikposmam no 2018. gada 9. oktobra līdz 2021. gada 6. oktobrim ievēlēja *J.-C. Bonichot* par pirmās palātas priekšsēdētāju, *A. Arabadjiev* par otrās palātas priekšsēdētāju, *A. Prechal* par trešās palātas priekšsēdētāju, *M. Vilars* par ceturtais palātas priekšsēdētāju un *E. Regan* par piektās palātas priekšsēdētāju.

⁽¹⁾ OV L 64, 7.3.2018., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 155, 19.6.2018., 4. lpp.

⁽³⁾ OV L 209, 20.8.2018., 1. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 228, 11.9.2018., 1. lpp.

Pirmā ģenerālvokāta norīkošana

(2018/C 455/06)

2018. gada 10. oktobra vispārējā sapulcē Tiesa par pirmo ģenerālvokātu laikposmam no 2018. gada 10. oktobra līdz 2019. gada 6. oktobrim norīkoja *M. Szpunar*.

Palātu, kurās ir trīs tiesneši, priekšsēdētāju ievēlēšana

(2018/C 455/07)

Tiesas tiesneši 2018. gada 10. oktobra sapulcē saskaņā ar Reglamenta 12. panta 2. punktu laikposmam no 2018. gada 10. oktobra līdz 2019. gada 6. oktobrim ievēlēja *C. Toader* par sestās palātas priekšsēdētāju, *T. von Danwitz* par septītās palātas priekšsēdētāju, *F. Biltgen* par astotās palātas priekšsēdētāju, *K. Jürimäe* par devītās palātas priekšsēdētāju un *C. Lycourgos* par desmitās palātas priekšsēdētāju.

Palātu norīkošana Tiesas Reglamenta 107. pantā minēto lietu izskatīšanai

(2018/C 455/08)

2018. gada 10. oktobra vispārējā sapulcē Tiesa saskaņā ar Reglamenta 11. panta 2. punktu norīkoja pirmo un otro palātu, lai tās laikposmā no 2018. gada 10. oktobra līdz 2019. gada 6. oktobrim izskatītu šī reglamenta 107. pantā minētās lietas.

Palātas norīkošana Tiesas Reglamenta 193. pantā minēto lietu izskatīšanai

(2018/C 455/09)

2018. gada 10. oktobra vispārējā sapulcē Tiesa saskaņā ar Reglamenta 11. panta 2. punktu norīkoja trešo palātu, lai tā laikposmā no 2018. gada 10. oktobra līdz 2019. gada 6. oktobrim izskatītu šī reglamenta 193. pantā minētās lietas.

Tiesnešu darbība palātās

(2018/C 455/10)

2018. gada 10. oktobra vispārējā sapulcē Tiesa nolēma tiesnešu darbību piecu tiesnešu palātās noteikt šādi:

Pirmā palāta

J.-C. Bonichot, palātas priekšsēdētājs,

C. Toader, *A. Rosas*, *L. Bay Larsen* un *M. Safjan*, tiesneši

Otrā palāta

A. Arabadjiev, palātas priekšsēdētājs,

T. von Danwitz, E. Levits, M. Berger, C. Vajda un P. G. Xuereb, tiesneši

Trešā palāta

A. Prechal, palātas priekšsēdētāja,

F. Biltgen, J. Malenovský, C. G. Fernlund un L. S. Rossi, tiesneši

Ceturtnā palāta

M. Vilaras, palātas priekšsēdētājs,

K. Jürimäe, D. Šváby, S. Rodin un N. Piçarra, tiesneši

Piektā palāta

E. Regan, palātas priekšsēdētājs,

C. Lycourgos, E. Juhász, M. Ilešič un I. Jarukaitis, tiesneši

2018. gada 10. oktobra vispārējā sapulcē Tiesa nolēma tiesnešu darbību trīs tiesnešu palātās noteikt šādi:

Sestā palāta

C. Toader, palātas priekšsēdētāja,

A. Rosas, L. Bay Larsen un M. Saffjan, tiesneši

Septītā palāta

T. von Danwitz, palātas priekšsēdētājs,

E. Levits, M. Berger, C. Vajda un P. G. Xuereb, tiesneši

Astotā palāta

F. Biltgen, palātas priekšsēdētājs,

J. Malenovský, C. G. Fernlund un L. S. Rossi, tiesneši

Devītā palāta

K. Jürimäe, palātas priekšsēdētāja,

D. Šváby, S. Rodin un N. Piçarra, tiesneši

Desmitā palāta

C. Lycourgos, palātas priekšsēdētājs,

E. Juhász, M. Ilešič un I. Jarukaitis, tiesneši

Saraksti iztiesāšanas sastāvu noteikšanai

(2018/C 455/11)

2018. gada 11. oktobra vispārējā sapulcē Tiesa izveidoja šādu sarakstu virspalātas sastāva noteikšanai:

A. Rosas

I. Jarukaitis

E. Juhász

L. S. Rossi

M. Ilešič

N. Piçarra

J. Malenovský

P. G. Xuereb

E. Levits

C. Lycourgos

L. Bay Larsen

K. Jürimäe

T. von Danwitz

F. Biltgen

C. Toader

S. Rodin

M. Saffjan

C. Vajda

D. Šváby

C. G. Fernlund

M. Berger

2018. gada 11. oktobra vispārējā sapulcē Tiesa izveidoja šādus sarakstus piecu tiesnešu palātu sastāva noteikšanai:

Pirmā palāta

A. Rosas

M. Saffjan

L. Bay Larsen

C. Toader

Otrā palāta

E. Levits

P. G. Xuereb

T. von Danwitz

C. Vajda

M. Berger

Trešā palāta

J. Malenovský

L. S. Rossi

C. G. Fernlund

F. Biltgen

Ceturtais palāta

D. Šváby

N. Piçarra

S. Rodin

K. Jürimäe

Piektā palāta:

E. Juhász

I. Jarukaitis

M. Ilesič

C. Lycourgos

2018. gada 11. oktobra vispārējā sapulcē Tiesa izveidoja šādus sarakstus trīs tiesnešu palātu sastāva noteikšanai:

Sestā palāta

A. Rosas

L. Bay Larsen

M. Safjan

Septītā palāta

E. Levits

M. Berger

C. Vajda

P. G. Xuereb

Astotā palāta

J. Malenovský

C. G. Fernlund

L. S. Rossi

Devītā palāta

D. Šváby

S. Rodin

N. Piçarra

Desmitā palāta

E. Juhász

M. Ilešič

I. Jarukaitis

V

(Atzinumi)

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

TIESA

Tiesas (sestā palāta) 2018. gada 18. oktobra spriedums – Eiropas Komisija/Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste

(Lieta C-669/16) ⁽¹⁾

(Valsts pienākumu neizpilde – Vide – Direktīva 92/43/EEK – Dabisko dzīvotņu, savvaļas faunas un floras aizsardzība – 4. panta 1. punkts – II un III pielikums – Īpaši aizsargājamo dabas teritoriju (ĪAT) noteikšana – Cūkdelfīns)

(2018/C 455/12)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: J. Norris-Usher un C. Hermes)

Atbildētāja: Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste (pārstāvji: G. Brown, pārstāvis, kam palīdz R. Palmer un M. Armitage, barristers)

Rezolutīvā daļa

- 1) Paredzētajā termiņā atbilstoši Padomes Direktīvas 92/43/EEK (1992. gada 21. maijs) par dabisko dzīvotņu, savvaļas faunas un floras aizsardzību 4. panta 1. punktam, kā arī II un III pielikumam nepiedāvājot un nenosūtot sarakstu, kurā būtu norādīts pietiekams to teritoriju skaits, kurās dzīvo cūkdelfīni (*Phocoena phocoena*), un šajā ziņā neveicinot atbilstoši šīs direktīvas 3. panta 2. punktam "Natura 2000" tīkla izveidi atkarībā no šīs sugas dzīvotņu pārstāvības tās teritorijā, Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste nav izpildījusi šajās tiesību normās paredzētos pienākumus.
- 2) Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 63, 27.2.2017.

Tiesas (ceturtā palāta) 2018. gada 18. oktobra spriedums – Gul Ahmed Textile Mills Ltd/Eiropas Savienības Padome, Eiropas Komisija

(Lieta C-100/17 P) ⁽¹⁾

(Apelācija – Dempings – Regula (EK) Nr. 397/2004 – Pakistānas izcelsmes kokvilnas gultas veļas imports – Intereses celt prasību saglabāšanās)

(2018/C 455/13)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Gul Ahmed Textile Mills Ltd (pārstāvji: L. Ruessmann, advokāts, J. Beck, Solicitor)

Pārējie lietas dalībnieki: Eiropas Savienības Padome (pārstāvji: J.-P. Hix, pārstāvis, kam palīdz R. Bierwagen un C. Hipp, Rechtsanwältin), Eiropas Komisija (pārstāvji: J.-F. Brakeland un N. Kuplewatzky)

Rezolutīvā daļa

- 1) Apelācijas sūdzību noraidīt.
- 2) Gul Ahmed Textile Mills Ltd atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 168, 29.5.2017.

Tiesas (pirmā palāta) 2018. gada 18. oktobra spriedums – Internacional de Productos Metálicos, SA/Eiropas Komisija

(Lieta C-145/17 P) ⁽¹⁾

(Apelācija – Dempings – Dažu Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes vai no Malaizijas nosūtītu dzelzs vai tērauda savienotājelementu imports – Pasaules Tirdzniecības organizācijas (PTO) ietvaros noslēgtā Antidempinga nolīguma pārkāpums – Jau iekasēto galīgo antidempinga maksājumu atcelšana – Atpakaļejoša spēka neesamība – LESD 263. panta ceturtā daļa – Individuāli skarta persona – Reglamentējošs akts, kas nav saistīts ar īstenošanas pasākumiem)

(2018/C 455/14)

Tiesvedības valoda – spāņu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Internacional de Productos Metálicos, SA (pārstāvji: C. Cañizares Pacheco, E. Tejedor de la Fuente un A. Monreal Lasheras, abogados)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija (pārstāvji: J.-F. Brakeland, M. França un G. Luengo)

Rezolutīvā daļa

- 1) Apelācijas sūdzību noraidīt.
- 2) Internacional de Productos Metálicos SA atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 195, 19.6.2017.

Tiesas (trešā palāta) 2018. gada 18. oktobra spriedums (*Landgericht München I* (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Bastei Lübbe GmbH & Co. KG/Michael Strotzer*

(Lieta C-149/17) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Autortiesības un blakustiesības – Direktīva 2001/29/EK – Intelektuālā īpašuma tiesību ievērošana – Direktīva 2004/48/EK – Atlīdzība par datņu apmaiņu, kas ir veikta, pārkāpjot autortiesības – Interneta pieslēgums, kas ir pieejams tā īpašnieka ģimenes locekļiem – Interneta pieslēguma īpašnieka atbrīvošana no atbildības, nepastāvot vajadzībai precizēt, kā ģimenes loceklis izmantoja šo pieslēgumu – Eiropas Savienības Pamattiesību harta – 7. pants)

(2018/C 455/15)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Landgericht München I

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Bastei Lübbe GmbH & Co. KG*

Atbildētājs: *Michael Strotzer*

Rezolutīvā daļa

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2001/29/EK (2001. gada 22. maijs) par dažu autortiesību un blakustiesību aspektu saskaņošanu informācijas sabiedrībā 8. panta 1. un 2. punkts, lasot kopsakarā ar tās 3. panta 1. punktu, no vienas puses, un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2004/48/EK (2004. gada 29. aprīlis) par intelektuālā īpašuma tiesību piemērošanu 3. panta 2. punkts, no otras puses, ir jāinterpretē tādējādi, ka ar tiem netiek pieļauti tādi valsts tiesību akti kā tie, kas tiek aplūkoti pamatlietā, kurus ir interpretējusi kompetentā valsts tiesa, saskaņā ar kuriem interneta pieslēguma, kuru izmantojot ir izdarīti autortiesību pārkāpumi datņu apmaiņas rezultātā, īpašnieks nav atzīstams par atbildīgu, ja tas nosauc vismaz vienu savas ģimenes locekli, kuram ir bijusi iespēja piekļūt šim pieslēgumam, turklāt nesniedzot precizējumus par laiku, kad šis ģimenes loceklis ir izmantojis minēto pieslēgumu, un veidu, kādā pēdējais minētais ir izmantojis šo pieslēgumu.

⁽¹⁾ OV C 213, 3.7.2017.

Tiesas (sestā palāta) 2018. gada 18. oktobra spriedums (*Supreme Court of the United Kingdom* (Apvienotā Karaliste) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs/Volkswagen Financial Services (UK) Ltd*

(Lieta C-153/17) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Kopēja pievienotās vērtības nodokļa (PVN) sistēma – Direktīva 2006/112/EK – 168. un 173. pants – Priekšnodokļa atskaitīšana – Transportlīdzekļu izpirkumnomas darījumi – Ar nodokli apliekamiem darījumiem un no nodokļa atbrīvotiem darījumiem vienlaicīgi izmantotas preces un pakalpojumi – Atskaitīšanas tiesību rašanās un apjoms – Atskaitāmā daļa)

(2018/C 455/16)

Tiesvedības valoda – angļu

Iesniedzējtiesa

Supreme Court of the United Kingdom

Pamatlietas puses

Prasītāji: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Atbildētāja: Volkswagen Financial Services (UK) Ltd

Rezolutīvā daļa

Padomes Direktīvas 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu 168. pants un 173. panta 2. punkta c) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka, pirmkārt, pat ja vispārējās pieskaitāmās izmaksas, kas atbilst tādiem kustamo īpašumu izpirkumnomas darījumiem, kādi ir pamatlietā, ir ietvertas nevis summā, kas klientam jāmaksā par attiecīgās preces nodošanu izmantošanā, tas ir, ar nodokli apliekamajā darījuma daļā, bet gan procentu summā, kas jāmaksā saskaņā ar darījuma "finansēšanas" daļu, tas ir, no nodokļa atbrīvotajā darījuma daļā, šādas vispārējās pieskaitāmās izmaksas pievienotās vērtības nodokļa (PVN) nolūkā tomēr ir jāuzskata par elementu, kas veido šī nodošanas izmantošanā darījuma cenu, un, otrkārt, dalībvalstis nevar piemērot sadalījuma metodi, kurā netiek ņemta vērā attiecīgās preces sākotnējā vērtība piegādes brīdī, jo šī metode nenodrošina precīzāku sadalījumu par to, kāds tas būtu tad, ja tiktu piemērots sadales kritērijs, kura pamatā ir apgrozījums.

⁽¹⁾ OV C 178, 6.6.2017.

Tiesas (pirmā palāta) 2018. gada 17. oktobra spriedums (Supreme Court (Īrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Volkmar Klohn/An Bord Pleanála

(Lieta C-167/17) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Vide – Noteiktu projektu ietekmes uz vidi novērtējums – Tiesības celt prasību par saskaņošanas lēmumu – Prasība par tiesvedību, kas nebūtu pārmērīgi dārga – Jēdziens – Piemērošana laikā – Tieša iedarbība – Ietekme uz valsts lēmumu par tiesāšanās izdevumiem, kas kļuvis galīgs)

(2018/C 455/17)

Tiesvedības valoda – angļu

Iesniedzējtiesa

Supreme Court

Pamatlietas puses

Prasītājs: Volkmar Klohn

Atbildētāja: An Bord Pleanála

pedaloties: Sligo County Council, Maloney and Matthews Animal Collections Ltd

Rezolutīvā daļa

1) Padomes Direktīvas 85/337/EEK (1985. gada 27. jūnijs) par dažu sabiedrisku un privātu projektu ietekmes uz vidi novērtējumu, kas grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2003/35/EK (2003. gada 26. maijs), 10.a panta piektā daļa ir jāinterpretē tādējādi, ka tajā noteiktā prasība, saskaņā ar kuru konkrētas tiesvedības vides jomā nedrīkst būt pārmērīgi dārgas, ir zaudējusi tiešu iedarbību. Tā kā dalībvalsts šo pantu nav transponējusi, šis dalībvalsts tiesām tik un tā, cik vien iespējams, valsts tiesības, sākot no minētā panta transponēšanai paredzētā termiņa beigām, ir jāinterpretē tādējādi, ka personas nedrīkst tikt kavētas uzsākt vai turpināt šī paša panta piemērošanas jomā ietilpstošas procedūras tiesu iestādēs ar tām saistītā iespējamā finansiālā sloga dēļ.

- 2) Direktīvas 85/337, kas grozīta ar Direktīvu 2003/35, 10.a panta piektā daļa ir jāinterpretē tādējādi, ka pienākums dalībvalstu tiesām veikt saderīgu interpretāciju, kad tās spriež par tiesāšanās izdevumu sadali tiesvedībā, kuras nav bijušas pabeigtas brīdī, kad ir beidzies prasībai, saskaņā ar kuru konkrētas tiesvedības vides jomā nedrīkst būt pārmērīgi dārgas, transponēšanai noteiktais termiņš, un kura ir paredzēta šī 10.a panta piektajā daļā, ir spēkā, neņemot vērā brīdī, kurā šie tiesāšanās izdevumi attiecīgās tiesvedības laikā ir radušies.
- 3) Direktīvas 85/337, kas grozīta ar Direktīvu 2003/35, 10.a panta piektā daļa ir jāinterpretē tādējādi, ka tādā kā pamatlietā saderīgas interpretācijas pienākums ir noteikts valsts tiesai, kura ir aicināta spriest par tiesāšanās izdevumu apmēru, ja vien tas nav pretrunā ar lēmuma, kas kļuvis galīgs, par tiesāšanās izdevumu sadali res judicata spēku, un tas ir jāpārbauda valsts tiesai.

(¹) OV C 178, 6.6.2017.

Tiesas (pirmā palāta) 2018. gada 18. oktobra spriedums (*Commissione tributaria di primo grado di Bolzano* (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Rotho Blaas Srl/Agenzia delle Dogane e dei Monopoli*

(Lieta C-207/17) (¹)

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Kopējā tirdzniecības politika – Galīgais antidempinga maksājums par noteiktām Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes precēm – Antidempinga maksājums, kuru par nesaderīgu ar Vispārējo vienošanos par tarifiem un tirdzniecību ir atzinusi Pasaules Tirdzniecības organizācijas (PTO) Strīdu izšķiršanas institūcija)

(2018/C 455/18)

Tiesvedības valoda – itāļu

Iesniedzējtiesa

Commissione tributaria di primo grado di Bolzano

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Rotho Blaas Srl*

Atbildētāja: *Agenzia delle Dogane e dei Monopoli*

Rezolutīvā daļa

Izskatot pirmo jautājumu, nav konstatēts neviens apstāklis, kas varētu ietekmēt Padomes Regulas (EK) Nr. 91/2009 (2009. gada 26. janvāris), ar ko piemēro galīgo antidempinga maksājumu dažu Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes dzelzs vai tērauda savienotājelementu importam, Padomes Īstenošanas regulas (ES) Nr. 924/2012 (2012. gada 4. oktobris), ar kuru groza Regulu Nr. 91/2009, vai Komisijas Īstenošanas regulas (ES) 2015/519 (2015. gada 26. marts), ar ko pēc termiņbeigu pārskatīšanas, kas veikta, ievērojot Regulas (EK) Nr. 1225/2009 11. panta 2. punktu, konkrētu Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes dzelzs vai tērauda savienotājelementu importam nosaka galīgo antidempinga maksājumu, kuru attiecina arī uz konkrētu no Malaizijas nosūtītu dzelzs vai tērauda savienotājelementu importu neatkarīgi no tā, vai tiem deklarēta Malaizijas izcelsme, spēkā esamību.

(¹) OV C 277, 21.8.2017.

Tiesas (pirmā palāta) 2018. gada 17. oktobra spriedums (*Supreme Court* (Īrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Ryanair Ltd/The Revenue Commissioners*

(Lieta C-249/17) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Kopēja pievienotās vērtības nodokļa (PVN) sistēma – Nodokļa maksātāja jēdziens – Holdinga sabiedrība – Priekšnodokļa atskaitīšana – Izdevumi, kas saistīti ar konsultāciju pakalpojumu sniegšanu citas sabiedrības akciju iegādes nolūkā – Sabiedrības, kas veic iegādi, nodoms sniegt pārvaldības pakalpojumus mērķsabiedrībai – Šādu pakalpojumu nesniegšana – Tiesības uz PVN, ar kuru tikuši aplikti sniegtie pakalpojumi, atskaitīšanu)

(2018/C 455/19)

Tiesvedības valoda – angļu

Iesniedzējtiesa

Supreme Court

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Ryanair Ltd*

Atbildētājs: *The Revenue Commissioners*

Rezolutīvā daļa

Padomes Sestās direktīvas 77/388/EEK (1977. gada 17. maijs) par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem – Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze, 4. un 17. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka ar tiem tādai sabiedrībai kā pamatlietā, kurai ir nodoms iegādāties visas citas sabiedrības akcijas nolūkā veikt saimniecisko darbību, kas izpaužas kā ar pievienotās vērtības nodokli (PVN) apliekamu pārvaldības pakalpojumu sniegšana pēdējai minētajai sabiedrībai, ir piešķirtas tiesības pilnībā atskaitīt PVN, kas samaksāts priekšnodoklī sakarā ar izdevumiem, kuri saistīti ar konsultāciju pakalpojumiem publiska iegādes piedāvājuma ietvaros, pat tad, ja izrādās, ka šī saimnieciskā darbība nav tikusi veikta, ar nosacījumu, ka šo izdevumu ekskluzīvais pamatojums ir paredzētā saimnieciskā darbība.

⁽¹⁾ OV C 221, 10.7.2017.

Tiesas (sestā palāta) 2018. gada 18. oktobra spriedums – Eiropas Komisija/Rumānija

(Lieta C-301/17) ⁽¹⁾

(Valsts pienākumu neizpilde – 2005. gada Pievienošanās akts – Pievienojošos valstu pienākumi – Vide – Direktīva 1999/31/EK – 14. panta b) punkts – Atkritumu apglabāšana poligonos – Teritoriju, attiecībā uz kurām nav saņemta atļauja izmantot poligону, slēgšana – Slēgšanas un apsaimniekošanas pēc slēgšanas procedūras)

(2018/C 455/20)

Tiesvedības valoda – rumāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: L. Nicolae un E. Sanfrutos Cano)

Atbildētāja: Rumānija (pārstāvji: R.-H. Radu, E. Gane, L. Lițu, O.-C. Ichim un M. Chicu, vēlāk – C.-R. Canțar, E. Gane, L. Lițu, O.-C. Ichim un M. Chicu)

Rezolutīvā daļa

- 1) Saistībā ar 68 attiecīgiem poligoniem neizpildot pienākumu veikt visus pasākumus, kas ir vajadzīgi, lai cik vien iespējams drīz saskaņā ar Padomes Direktīvas 1999/31/EK (1999. gada 26. aprīlis) par atkritumu poligoniem 7. panta g) punktu un 13. pantu tiktu slēgti poligoni, attiecībā uz kuriem saskaņā ar šīs direktīvas 8. pantu nav saņemta atļauja turpināt to darbību, Rumānija nav izpildījusi pienākumus, kas tai ir noteikti Direktīvas 1999/31 14. panta b) punktā, kurš aplūkots kopā ar tās 13. pantu.
- 2) Rumānija atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 239, 24.7.2017.

Tiesas (sestā palāta) 2018. gada 17. oktobra spriedums (Bayerischer Verwaltungsgerichtshof (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Günter Hartmann Tabakvertrieb GmbH & Co. KG/Stadt Kempten*

(Lieta C-425/17) (¹)

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Tiesību aktu tuvināšana – Tabakas izstrādājumu ražošana, noformēšana un pārdošana – Direktīva 2014/40/ES – Aizliegums laist tirgū orālai lietošanai paredzētus tabakas izstrādājumus – Jēdzieni “košļājamā tabaka” un “tabaka orālai lietošanai” – Smalki samaltas tabakas pasta (Thunder Chewing Tobacco) un poraini celulozes porciju maisiņi ar smalki sagrieztu tabaku (Thunder Frosted Chewing Bags))

(2018/C 455/21)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Bayerischer Verwaltungsgerichtshof

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Günter Hartmann Tabakvertrieb GmbH & Co. KG*

Atbildētāja: *Stadt Kempten*

Piedaloties: *Landesanstalt Bayern*

Rezolutīvā daļa

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2014/40/ES (2014. gada 3. aprīlis) par dalībvalstu normatīvo un administratīvo aktu tuvināšanu attiecībā uz tabakas un saistīto izstrādājumu ražošanu, noformēšanu un pārdošanu un ar ko atceļ Direktīvu 2001/37/EK, 2. panta 8. punkts, lasot to kopā ar šīs direktīvas 2. panta 6. punktu, ir jāinterpretē tādējādi, ka tabakas izstrādājumi, kas paredzēti košļāšanai, šo normu izpratnē ir tikai tādi tabakas izstrādājumi, kurus nevar patērēt citādi kā vien košļājot, un valsts tiesai tas ir jānosaka, ņemot vērā visas attiecīgo izstrādājumu objektīvās īpašības, tādas kā to sastāvs, konsistence, iesaiņojuma veids un, attiecīgā gadījumā, tas, kā tos faktiski lieto patērētāji.

(¹) OV C 347, 16.10.2017.

Tiesas (astotā palāta) 2018. gada 17. oktobra spriedums Eiropas Komisija/Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste

(Lieta C-503/17) ⁽¹⁾

(Valsts pienākumu neizpilde – Direktīva 95/60/EK – Dīzeļdegvielas un petrolejas fiskāla marķēšana – Privāto izprieču kuģu degvielas uzpildīšana)

(2018/C 455/22)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: F. Tomat un J. Tomkin)

Atbildētāja: Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste (pārstāvji: S. Brandon, kam palīdz M. Gray, barrister)

Rezolutīvā daļa

- 1) Atļaujot izmantot marķētu degvielu privātai izprieču navigācijai, pat ja uz šo degvielu neattiecas nekāds atbrīvojums no akcīzes nodokļa vai tā samazinājums, Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste nav izpildījusi Padomes Direktīvā 95/60/EK (1995. gada 27. novembris) par vieglās dīzeļdegvielas un petrolejas fiskālu marķēšanu paredzētos pienākumus.
- 2) Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 347, 16.10.2017.

Tiesas (astotā palāta) 2018. gada 17. oktobra spriedums – Eiropas Komisija/Īrija

(Lieta C-504/17) ⁽¹⁾

(Valsts pienākumu neizpilde – Nodokļu uzlikšana energoproduktiem un elektroenerģijai – Direktīva 2003/96/EK – 4. un 7. punkts – Minimālo nodokļu līmeņu piemērošana degvielai – Direktīva 95/60/EK – Dīzeļdegvielas un petrolejas fiskāla marķēšana – Privāto izprieču kuģu degvielas uzpildīšana)

(2018/C 455/23)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: F. Tomat un J. Tomkin)

Atbildētāja: Īrija (pārstāvji: M. Browne, G. Hodge, J. Quaney un A. Joyce, kam palīdz F. Callanan, SC, un B. Doherty, BL)

Rezolutīvā daļa

1. Neuzraugot Padomes Direktīvā 2003/96/EK (2003. gada 27. oktobris), kas pārkārto Kopienas noteikumus par nodokļu uzlikšanu energoproduktiem un elektroenerģijai, paredzēto minimālo nodokļu līmeņu piemērošanu dīzeļdegvielai, kura kā degviela izmantota izprieču kuģu dzinējspēkam, un atļaujot izmantot marķētu degvielu privāto izprieču kuģu dzinējspēkam, pat ja uz šo degvielu neattiecas nekāds atbrīvojums no akcīzes nodokļa vai tā samazinājums, Īrija nav izpildījusi attiecīgi Direktīvas 2003/96/EK 4. un 7. pantā un Padomes Direktīvā 95/60/EK (1995. gada 27. novembris) par vieglās dīzeļdegvielas un petrolejas fiskālu marķēšanu paredzētos pienākumus.

2. Īrija atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 347, 16.10.2017.

Tiesas (astotā palāta) 2018. gada 18. oktobra spriedums (*Consiglio di Stato* (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *IBA Molecular Italy Srl/Azienda ULSS n. 3 u.c.*

(Lieta C-606/17) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Publiski piegādes līgumi – Direktīva 2004/18/EK – 1. panta 2. punkta a) apakšpunkts – Līguma slēgšanas tiesību piešķiršana, nepiemērojot publiskā iepirkuma procedūru – Jēdziens “līgumi par atlīdzību” – Jēdziens “publisko tiesību subjekts”)

(2018/C 455/24)

Tiesvedības valoda – itāļu

Iesniedzējtiesa

Consiglio di Stato

Pamatlietas puses

Prasītāja: *IBA Molecular Italy Srl*

Atbildētāji: *Azienda ULSS n. 3, Regione Veneto, Ministero della Salute, Ospedale dell'Angelo di Mestre*

Piedaloties: *Istituto Sacro Cuore Don Calabria di Negrar, Azienda ULSS n° 22*

Rezolutīvā daļa

- 1) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2004/18/EK (2004. gada 31. marts) par to, kā koordinēt būvdarbu valsts līgumu, piegādes valsts līgumu un pakalpojumu valsts līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūru, 1. panta 2. punkta a) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka jēdziens “atlīdzības līgumi” ietver lēmumu, ar kuru līgumslēdzēja iestāde tieši, tātad bez publiskā iepirkuma procedūras organizēšanas, piešķir konkrētam saimnieciskās darbības subjektam finansējumu, kas pilnībā paredzēts to izstrādājumu ražošanai, kuri tam bez maksas ir jāpiegādā dažādām iestādēm, kuras ir atbrīvotas no jebkādas atlīdzības samaksas minētajam piegādātājam, izņemot transportēšanas izmaksu vienotas summas 180 EUR apmērā par katru sūtījumu samaksu.
- 2) Direktīvas 2004/18 1. panta 2. punkta a) apakšpunkts un 2. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tie nepieļauj tādu valsts tiesisko regulējumu kā pamatlīnētā, atbilstoši kuram, “klasificētas”privātas slimnīcas pielīdzinot valsts slimnīcām, ņemot vērā to integrāciju valsts veselības aprūpes plānošanas sistēmā, ko reglamentē ad hoc vienošanās, kas atšķiras no parastajām akreditācijas attiecībām ar citiem privātajiem saimnieciskās darbības subjektiem, kuri piedalās veselības aprūpes pakalpojumu sniegšanas sistēmā, tās tiek izslēgtas no valsts un Savienības tiesiskā regulējuma publiskā iepirkuma jomā, tostarp gadījumā, ja tām ir bez maksas jāizgatavo un jāpiegādā valsts veselības aprūpes struktūrām īpaši izstrādājumi, kas vajadzīgi veselības aprūpes pakalpojuma sniegšanai, kā atlīdzību par to saņemot šo izstrādājumu izgatavošanai un piegādei paredzētu valsts finansējumu.

⁽¹⁾ OV C 22, 22.1.2018.

Tiesas (septītā palāta) 2018. gada 18. oktobra spriedums (*Vrhovno sodišče Republike Slovenije* (Slovēnija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – E. G./Slovēnijas Republika

(Lieta C-662/17) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Kopējā Eiropas patvēruma sistēma – Direktīva 2013/32/ES – 46. panta 2. punkts – Tāda lēmuma pārsūdzība, ar kuru ir atteikta bēgļa statusa piešķiršana, bet ir piešķirts alternatīvās aizsardzības statuss – Pieņemamība – Pietiekamas intereses neesamība, ja dalībvalsts piešķirtais alternatīvās aizsardzības statuss sniedz tādas pašas tiesības un priekšrocības kā bēgļa statuss saskaņā ar Savienības un valstu tiesību aktiem – Pieteikuma iesniedzēja individuālās situācijas nozīme, izvērtējot minēto tiesību un priekšrocību identiskumu)

(2018/C 455/25)

Tiesvedības valoda – slovēņu

Iesniedzējtiesa

Vrhovno sodišče Republike Slovenije

Pamatlietas puses

Prasītājs: E. G.

Atbildētāja: Slovēnijas Republika

Rezolutīvā daļa

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2013/32/ES (2013. gada 26. jūnijs) par kopējām procedūrām starptautiskās aizsardzības statusa piešķiršanai un atņemšanai 46. panta 2. punkta otrā daļa ir jāinterpretē tādējādi, ka ar tādu dalībvalsts tiesisko regulējumu, kāds tiek aplūkots pamatlietā, piešķirtais alternatīvās aizsardzības statuss nesniedz "tādas pašas tiesības un priekšrocības kā bēgļa statuss saskaņā ar Savienības un valstu tiesību aktiem" šīs tiesību normas izpratnē, un līdz ar to šis dalībvalsts tiesa nevar noraidīt kā nepieņemamu tāda lēmuma pārsūdzību, ar kuru pieteikums attiecībā uz bēgļa statusa piešķiršanu ir atzīts par nepamatotu, bet ir piešķirts alternatīvās aizsardzības statuss, pamatojoties uz to, ka pieteikuma iesniedzējam nav pietiekamas intereses procedūras turpināšanā, ja ir apstiprinājies, ka saskaņā ar piemērojamo valsts tiesisko regulējumu šīs abu starptautiskās aizsardzības statusu sniegtās tiesības un priekšrocības faktiski nav identiskas.

Šāda pārsūdzība nevar tikt noraidīta kā nepieņemama, pat ja, ņemot vērā pieteikuma iesniedzēja konkrēto situāciju, ir konstatēts, ka bēgļa statusa piešķiršana nevarētu viņam sniegt vairāk tiesību un priekšrocību nekā alternatīvās aizsardzības statusa piešķiršana, jo pieteikuma iesniedzējs neatsaucas vai vēl neatsaucas uz bēgļa statusa sniegtajām tiesībām, kuras saskaņā ar alternatīvās aizsardzības statusu netiek sniegtas vai tiek sniegtas tikai mazākā apjomā.

⁽¹⁾ OV C 32, 29.1.2018.

Tiesas (pirmā palāta) 2018. gada 17. oktobra spriedums (*High Court of Justice, Family Division (England and Wales)*, Apvienotā Karaliste, lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – UD/XB

(Lieta C-393/18 PPU) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Steidzamības prejudiciālā nolēmuma tiesvedība – Tiesu iestāžu sadarbība civillietās – Regula (EK) Nr. 2201/2003 – 8. panta 1. punkts – Jurisdikcija lietās par vecāku atbildību – Jēdziens “bērna pastāvīgā dzīvesvieta” – Prasība attiecībā uz fizisku klātbūtni – Mātes un bērna aizturēšana trešajā valstī pretēji mātes gribai – Mātes un bērna pamattiesību pārkāpums

(2018/C 455/26)

Tiesvedības valoda – angļu

Iesniedzējtiesa

High Court of Justice, Family Division (England and Wales)

Pamatlietas puses

Prasītājs: UD

Atbildētājs: XB

Rezolutīvā daļa

Padomes Regulas (EK) Nr. 2201/2003 (2003. gada 27. novembris) par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi laulības lietās un lietās par vecāku atbildību un par Regulas (EK) Nr. 1347/2000 atcelšanu 8. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādejādi, ka, lai varētu uzskatīt, ka šīs tiesību normas izpratnē bērna pastāvīgā dzīvesvieta ir kādā dalībvalstī, ir jābūt izpildītam nosacījumam, ka bērns fiziski ir bijis šajā dalībvalstī. Tādiem apstākļiem, kādi ir aplūkoti pamatlietā – ja tiktu pieņemts, ka tie ir pierādīti, – proti, pirmkārt, apstāklim, ka tēvs ir īstenojis piespiedu darbības pret māti, kā rezultātā māte viņu abu bērnu ir dzemdējusi trešajā valstī, kurā māte pēc bērna dzimšanas turpina dzīvot kopā ar šo bērnu, un, otrkārt, apstāklim, ka ir pārkāptas mātes vai bērna pamattiesības, šajā ziņā nav nozīmes.

⁽¹⁾ OV C 276, 6.8.2018.

Tiesas (pirmā palāta) 2018. gada 27. septembra rīkojums (*Tribunale di Milano (Itālija)* – lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – FR/*Ministero dell'Interno – Commissione Territoriale per il riconoscimento della Protezione Internazionale presso la Prefettura U.T.G. di Milano*

(Lieta C-422/18 PPU) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Steidzamības prejudiciālā nolēmuma tiesvedība – Tiesas Reglamenta 99. pants – Brīvības, drošības un tiesiskuma telpa – Kopējās procedūras starptautiskās aizsardzības statusa piešķiršanai un atņemšanai – Direktīva 2013/32/ES – 46. pants – Eiropas Savienības Pamattiesību harta – 18. pants, 19. panta 2. punkts un 47. pants – Tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību – Lēmums, ar kuru noraidīts starptautiskās aizsardzības pieteikums – Valsts tiesiskais regulējums, kurā ir paredzēta otrā tiesu instance – Pilnībā apturoša iedarbība, kas tiek attiecināta vienīgi uz prasībām pirmajā instancē

(2018/C 455/27)

Tiesvedības valoda – itāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunale di Milano

Pamatlietas puses

Prasītājs: FR

Atbildētājs: Ministero dell'Interno – Commissione Territoriale per il riconoscimento della Protezione Internazionale presso la Prefettura U.T.G. di Milano

Piedaloties: Pubblico Ministero

Rezolutīvā daļa

Savienības tiesības, it īpaši Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2013/32/ES (2013. gada 26. jūnijs) par kopējām procedūrām starptautiskās aizsardzības statusa piešķiršanai un atņemšanai tiesību normas, skatot tās kopsakarā ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. pantu, ir jāinterpretē tādējādi, ka tām nav pretrunā tāds valsts tiesiskais regulējums kā pamatlietā, kurā ir paredzēta apelācijas tiesvedība par pirmās instances spriedumu, ar ko apstiprināts kompetentās administratīvās iestādes lēmums, ar kuru ir noraidīts starptautiskās aizsardzības pieteikums, nepiešķirot tam pilnībā apturošu iedarbību, bet saskaņā ar kuru tiesa, kas pasludinājusi šo spriedumu, pamatojoties uz ieinteresētās personas pieteikumu, var apturēt tā izpildi, pēc tam, kad tā ir izvērtējusi apelācijas sūdzībā par minēto spriedumu izvirzīto pamatu pamatojamību, taču nevis būtiska un neatgriezeniska kaitējuma risku, kāds rodas pieteikuma iesniedzējam tā izpildes rezultātā.

⁽¹⁾ OV C 311, 3.9.2018.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 7. septembrī iesniedza *Handelsgericht Wien* (Austrija) – *Austrian Airlines AG/MG, NF*

(Lieta C-566/18)

(2018/C 455/28)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Handelsgericht Wien

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Austrian Airlines AG*

Atbildētāji: MG, NF

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 261/2004 (2004. gada 11. februāris)⁽¹⁾ 5. un 7. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka aviosabiedrību pasažieriem var būt tiesības saņemt kompensāciju atbilstoši minētajai regulai vairāk nekā vienu reizi uz vienas un tās pašas rezervācijas pamata, ja lidojums, uz kuru apkalpojošais gaisa pārvadātājs ir pārreģistrējis pasažieri, ir ticis atcelts vai kavējas vairāk nekā trīs stundas, kas nozīmētu, ka kompensācija saskaņā ar attiecīgās regulas 7. pantu nav noteiktas likmes, bet gan ir atkarīga no atcelto lidojumu skaita vai no atcelto lidojumu apmēra un ar to saistītā kavējuma?
- 2) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša, kā tā ir savietojama ar principu, kas noteikts Tiesas spriedumā, 2009. gada 19. novembris, *Sturgeon u.c.*, C-402/07 un C-432/07⁽²⁾, saskaņā ar ko attiecīgās regulas 5. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka noteikumu par kompensāciju ietvaros pret pasažieriem, kuru lidojums kavējas, ir jāattiecas kā pret pasažieriem, kuru lidojums ir atcelts, pēc tam, kad Tiesa spriedumā, 2012. gada 23. oktobris, *Nelson u.c.*, C-581/10 un C-629/10⁽³⁾, ir nospriedusi, ka kavējums, kas pārsniedz trīs stundas, netiek ņemts vērā, aprēķinot noteiktās likmes kompensāciju?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 261/2004 (2004. gada 11. februāris), ar ko paredz kopīgus noteikumus par kompensāciju un atbalstu pasažieriem sakarā ar iekāpšanas atteikumu un lidojumu atcelšanu vai ilgu kavēšanos un ar ko atceļ Regulu (EEK) Nr. 295/91 (OV 2004, L 46, 1. lpp.).

⁽²⁾ ECLI:EU:C:2009:716.

⁽³⁾ ECLI:EU:C:2012:657.

Apelācijas sūdzība, ko 2018. gada 10. septembrī HF iesniedza par Vispārējās tiesas (pirmā palāta paplašinātā sastāvā) 2018. gada 29. jūnija spriedumu lietā T-218/17 HF/Parlaments

(Lieta C-570/18 P)

(2018/C 455/29)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: HF (pārstāve: A. Tymen, advokāte)

Otrs lietas dalībnieks: Eiropas Parlaments

Prasījumi

- Atcelt Vispārējās tiesas 2018. gada 29. jūnija spriedumu lietā T-218/17,
- līdz ar to:
- apmierināt prasītājas prasījumus pirmajā instance un tādēļ,
- atcelt Eiropas Parlamenta 2016. gada 30. jūnija lēmumu, ar kuru ir noraidīts viņas lūgums sniegt palīdzību,
- piespriest atbildētājam atlīdzināt nodarīto morālo kaitējumu, kas *ex aequo et bono* ir novērtēts 90 000 EUR apmērā,
- piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus abās instancēs.

Pamati un galvenie argumenti

- Tiesību tikt uzklautam pārkāpums – Hartas 41. panta 1. punkta a) apakšpunkta pārkāpums;
- Hartas 41. panta 1. punkta pārkāpums – Prasītājas argumentu sagrozīšana – Pirmās instances tiesas pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpums;
- Hartas 31. panta 1. punkta pārkāpums – Civildienesta noteikumu 12.a panta 1. un 3. punkta un 24. panta pārkāpums.

Turklāt prasītāja apstrīd pirmās instances tiesas lēmumu, ar kuru ir noraidīta viņas prasība par zaudējumu atlīdzību tādēļ, ka neesot atcelts apstrīdētais lēmums.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 20. septembrī iesniedza Oberlandesgericht Frankfurt am Main (Vācija) – Verbraucherzentrale Berlin eV/DB Vertrieb GmbH

(Lieta C-583/18)

(2018/C 455/30)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Oberlandesgericht Frankfurt am Main

Pamatlietas puses

Prasītāja: Verbraucherzentrale Berlin eV

Atbildētāja: DB Vertrieb GmbH

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2011/83/ES (2011. gada 25. oktobris) par patērētāju tiesībām ⁽¹⁾ 2. panta 6) punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tas attiecas arī uz līgumiem, saskaņā ar kuriem nevis tirgotājam tieši rodas pienākums sniegt pakalpojumu, bet gan patērētājs iegūst tiesības saņemt atlaidi par nākotnē pasūtītiem pakalpojumiem?

Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša:

- 2) Vai Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2011/83/ES (2011. gada 25. oktobris) par patērētāju tiesībām 3. panta 3. punkta k) apakšpunktā paredzētais jomas izņēmums attiecībā uz "līgumiem par pasažieru pārvadāšanas pakalpojumiem" ir jāinterpretē tādējādi, ka tas attiecas arī uz gadījumiem, kad patērētājs kā atlīdzību nevis tieši saņem pārvadāšanas pakalpojumu, bet gan drīzāk iegūst tiesības saņemt atlaidi par nākotnē noslēdzamiem pārvadājumu līgumiem?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2011/83/ES (2011. gada 25. oktobris) par patērētāju tiesībām un ar ko groza Padomes Direktīvu 93/13/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 1999/44/EK un atceļ Padomes Direktīvu 85/577/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 97/7/EK (OV 2011, L 304, 64. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 25. septembrī iesniedza Centrale Raad van Beroep (Nīderlande) – AFMB Ltd u.c./Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank

(Lieta C-610/18)

(2018/C 455/31)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Iesniedzējtiesa

Centrale Raad van Beroep

Pamatlietas puses

Prasītājas: AFMB Ltd u.c.

Atbildētāja: Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank

Prejudiciālie jautājumi

- 1) A) Vai Regulas (EEK) Nr. 1408/71 ⁽¹⁾ 14. panta 2. punkta a) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tādos apstākļos kā pamatlietās norādītie nodarbinātais starptautiskās satiksmes smago kravas transportlīdzekļu vadītājs ir jāuzskata par piederīgu darba ņēmējiem transportlīdzekļu vadītājiem:
- a) pārvadājumu uzņēmumā, kas to ir nodarbinājis, kura neierobežotā rīcībā tas faktiski uz nenoteiktu laiku atrodas, kurš pret to izmanto faktiskās tiesības dot norādījumus un kuram faktiski ir jāsedz darba algu izmaksas; vai
 - b) uzņēmumā, kas formāli ar to ir noslēdzis darba līgumu un kas viņam atbilstoši ar a) apakšpunktā minēto pārvadājumu uzņēmumu noslēgtajam līgumam maksāja darba algu un šajā ziņā veica iemaksas dalībvalstī, kurā atrodas šī uzņēmuma juridiskā adrese, un nevis dalībvalstī, kurā atrodas a) apakšpunktā minētā pārvadājumu uzņēmuma juridiskā adrese; vai arī
 - c) gan a), gan b) apakšpunktā minētajā uzņēmumā?

- B) Vai Regulas (EK) Nr. 883/2004 ⁽²⁾ 13. panta 1. punkta b) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tādos apstākļos kā pamatlietās norādītie par nodarbinātā starptautiskās satiksmes smago kravas transportlīdzekļu vadītāja darba devēju ir jāuzskata:
- pārvadājumu uzņēmums, kas attiecīgo personu ir nodarbinājis, kura neierobežotā rīcībā tas faktiski uz nenoteiktu laiku atrodas, kurš pret attiecīgo personu izmanto faktiskās tiesības dot norādījumus un kuram faktiski ir jāsedz darba algu izmaksas; vai
 - uzņēmums, kas ar smago kravas transportlīdzekļu vadītāju ir noslēdzis darba līgumu un kas tam atbilstoši ar a) apakšpunktā minēto pārvadājumu uzņēmumu noslēgtajam līgumam maksāja darba algu un šajā ziņā veica iemaksas dalībvalstī, kurā atrodas šī uzņēmuma juridiskā adrese, nevis dalībvalstī, kurā atrodas a) apakšpunktā minētā pārvadājumu uzņēmuma juridiskā adrese; vai
 - gan a), gan b) apakšpunktā minētais uzņēmums?
- 2) Gadījumā, ja tādos apstākļos kā pamatlietās norādītie 1. jautājuma A) daļas b) punktā un 1. jautājuma B) daļas b) punktā minēto uzņēmumu uzskata par darba devēju:
- Vai īpašie nosacījumi, ar kuriem tādi darba devēji kā pagaidu darba aģentūras un citi starpnieki var atsaukties uz Regulas (EEK) Nr. 1408/71 14. panta 1. punkta a) apakšpunktā un Regulas (EK) Nr. 883/2004 12. pantā paredzētajām atkāpēm no nodarbinātības valsts principa, pamatlietās ir piemērojami *mutatis mutandis* daļēji vai pilnībā Regulas (EEK) Nr. 1408/71 14. panta 2. punkta a) apakšpunkta un Regulas (EK) Nr. 883/2004 13. panta 1. punkta b) apakšpunkta piemērošanas nolūkā?
- 3) Gadījumā, ja tādos apstākļos kā pamatlietās norādītie 1. jautājuma A) daļas b) punktā un 1. jautājuma B) daļas b) punktā minēto uzņēmumu uzskata par darba devēju un uz otro jautājumu tiek atbildēts noliedzīgi:

Vai šajā lūgumā sniegt prejudiciālu nolēmumu atspoguļoto faktu un apstākļu gadījumā runa ir par lietas apstākļiem, kuri ir jāuzskata par Savienības tiesību un/vai EBTA tiesību ļaunprātīgu izmantošanu? Ja atbilde ir apstiprinoša, kādas ir minētā sekas?

⁽¹⁾ Padomes Regula (1971. gada 14. jūnijs) par sociālā nodrošinājuma sistēmu piemērošanu darbiniekiem un viņu ģimenēm, kas pārvietojas Kopienā (OV 1971, L 149, 2. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (2004. gada 29. aprīlis) par sociālās nodrošināšanas sistēmu koordinēšanu (OV 2004, L 166, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 2. oktobrī iesniedza *Juzgado de Primera Instancia de Albacete* (Spānija) – *Los prestatarios/Globalcaja S.A.*

(Lieta C-617/18)

(2018/C 455/32)

Tiesvedības valoda – spāņu

Iesniedzējtiesa

Juzgado de Primera Instancia de Albacete

Pamatlietas puses

Prasītāji: *Los prestatarios*

Atbildētāja: *Globalcaja S.A.*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Direktīvas 93/13 ⁽¹⁾ 6. panta 1. punktā paredzētās “nesaistīšanas” sekas izslēdz iespēju, ka uzņēmējs un patērētājs, noslēdzot privāttiesisku līgumu, var mīkstināt noteikumu, kas neatbilst 4. panta 2. punktā paredzētajai prasībai formulēt [noteikumus] vienkāršā, skaidri saprotamā valodā, samazinot minētajā noteikumā paredzēto summu vai aizstājot to ar citu noteikumu, kas rada mazāku kaitējumu patērētājam?

Vai atbilde uz šo jautājumu mainītos, ja šī mīkstināšana ir paredzēta līgumā, ko patērētājs ar uzņēmēju ir noslēdzis tieši ar mērķi atrisināt strīdu, nevēršoties tiesā, par iepriekšējā to starpā noslēgtajā līgumā iekļauta un atsevišķi neapspriesta noteikuma iespējamo pārskatāmības trūkumu?

- 2) Vai Direktīvas 93/13 4. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka jēdzienus “līguma galvenais priekšmets” un “cenas un atlīdzības[, no vienas puses,] atbilstīgums pakalpojumiem [un] precēm, kas par to saņemtas[, no otras puses]”, var attiecināt uz diviem atsevišķi neapspriestiem noteikumiem patērētāja ar uzņēmēju noslēgtā līgumā, ar kuriem, pirmkārt, ir mīkstināts iepriekšējā starpā abi noslēgtajā līgumā iekļautais noteikums – aizstājot to ar citu noteikumu, kas nodara mazāku kaitējumu patērētājam –, un, otrkārt, patērētājs atsakās no savām tiesībām iebilst pret šī noteikuma pārskatāmības iespējamo trūkumu tiesā vai ārpus tiesas kārtībā un šī pārskatāmības trūkuma dēļ radītajām sekām?
- 3) Ja atbilde uz iepriekšējo jautājumu ir apstiprinoša, vai Direktīvas 93/13 4. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka “preču vai pakalpojumu raksturu, attiecībā uz ko līgums noslēgts,” un “vis[us] apstākļ[us] līguma slēgšanas brīdī, kas ar to bijuši saistīti”, var ņemt vērā tikai tad, ja tiek izvērtēts tādu noteikumu negodīgums, kas neattiecas uz līguma galvenā priekšmeta definīciju? Vai, gluži pretēji, šos pašus kritērijus var ņemt vērā, lai izvērtētu tādu noteikumu pārskatāmību, kas attiecas uz [līguma] galveno priekšmetu, [uz ko attiecas] 4. panta 2. punkts?
- 4) Ja atbilde uz otro jautājumu ir apstiprinoša, vai ar direktīvas 4. panta 2. punktu – konkrēti, prasību formulēt noteikumus vienkāršā, skaidri saprotamā valodā un no šīs prasības izrietošu pārskatāmības prasību – ir saderīga valsts judikatūra, saskaņā ar kuru, izskatot līgumu, par kuru uzņēmējs un patērētājs atsevišķi neapspriedās un ar kuru tiek mīkstināts iepriekšējā to starpā noslēgtajā līgumā iekļautais noteikums, netiek uzskatīts par vajadzīgu, ka uzņēmējs informē patērētāju par šī noteikuma iespējamo pārskatāmības trūkumu, minētajā judikatūrā uzskatot, ka šī pārskatāmības trūkuma kritēriji ir plaši pazīstami?
- 5) Ja atbilde uz otro jautājumu ir apstiprinoša, vai direktīvas 4. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka patērētāja atteikšanās celt iebildumus tiesā vai ārpus tiesas kārtībā par atsevišķi neapspriesta noteikuma iespējamo pārskatāmības trūkumu atbilst prasībai formulēt [to] “vienkāršā, skaidri saprotamā valodā tikai tad”, ja uzņēmējs ir iepriekš informējis patērētāju par konkrētām tiesībām, no kurām viņš atsakās, un it īpaši par konkrētu summu, kuru viņš atsakās pieprasīt?

(¹) Padomes Direktīva 93/13/EEK (1993. gada 5. aprīlis) par negodīgiem noteikumiem patērētāju līgumos (OV 1993, L 95, 29. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 5. oktobrī iesniedza Tribunal Administrativo e Fiscal de Coimbra (Portugāle) – Nelson Antunes da Cunha, Lda/Instituto de Financiamento da Agricultura e Pescas IP (IFAP)

(Lieta C-627/18)

(2018/C 455/33)

Tiesvedības valoda – portugāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunal Administrativo e Fiscal de Coimbra

Pamatlietas puses

Prasītāja: Nelson Antunes da Cunha, Lda

Atbildētājs: Instituto de Financiamento da Agricultura e Pescas IP (IFAP)

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Padomes Regulas (ES) 2015/1589 (2015. gada 13. jūlijs), ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus Līguma par Eiropas Savienības darbību 108. panta piemērošanai (¹), 17. panta 1. punktā paredzētais noilguma termiņš, kādā var izmantot tiesības atgūt atbalstu, ir piemērojams vai nu tikai attiecībās starp Eiropas Savienību un dalībvalsti, kurai ir adresēts lēmums par atbalsta atgūšanu, vai arī izstrādāts attiecībās starp šo dalībvalsti un iebilduma iesniedzēju, kura ir saņēmusi atbalstu, kas ir atzīts par nesaderīgu ar kopējo tirgu?

- 2) Vai – gadījumā, ja tiks secināts, ka šis noilguma termiņš ir piemērojams attiecībās starp dalībvalsti, kurai ir adresēts lēmums par atbalsta atgūšanu, un personu, kura ir saņēmusi atbalstu, kas ir atzīts par nesaderīgu ar kopējo tirgu, – šis termiņš ir uzskatāms par piemērojamu vai nu tikai attiecībā uz pašu atgūšanas lēmuma pieņemšanas procedūru, vai arī uz attiecībā uz šā lēmuma izpildi?
- 3) Vai – gadījumā, ja tiks secināts, ka šis noilguma termiņš ir piemērojams attiecībās starp dalībvalsti, kurai ir adresēts lēmums par atbalsta atgūšanu, un personu, kura ir saņēmusi atbalstu, kas ir atzīts par nesaderīgu ar kopējo tirgu, – šis termiņš ir uzskatāms par pārtrauktu ar kādu pasākumu, ko saistībā ar nelikumīgo atbalstu veic Komisija vai dalībvalsts, pat tad, ja atgūstamā atbalsta saņēmējam šie pasākumi nav paziņoti?
- 4) Vai Padomes 2015. gada 13. jūlija Regulas (ES) 2015/1589 16. panta 2. punktam, kā arī Savienības tiesību principiem, konkrēti, efektivitātes principam un principam par valsts atbalsta nesaderīgumu ar vienoto tirgu, ir pretrunā tas, ka procentiem par atgūstamo atbalstu tiek piemērots tāds par minētās regulas 17. pantā noteikto termiņu īsāks noilguma termiņš kā, piemēram, Portugāles Civilkodeksa 310. panta 1. punkta d) apakšpunktā paredzētais?

⁽¹⁾ OV 2015, L 248, 9. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 8. oktobrī iesniedza Sofiyski gradski sad (Bulgārija) – EN, FM, GL/Ryanair Designated Activity Company

(Lieta C-629/18)

(2018/C 455/34)

Tiesvedības valoda – bulgāru

Iesniedzējtiesa

Sofiyski gradski sad

Pamatlietas puses

Prasītāji: EN, FM, GL

Atbildētāja: Ryanair Designated Activity Company

Prejudiciālie jautājumi

Vai ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1215/2012 ⁽¹⁾ 25. pantu ir saderīgi, ka izvēles jurisdikciju prasībām, kuras ir celtas saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 261/2004 (2004. gada 11. februāris), ar ko paredz kopīgus noteikumus par kompensāciju un atbalstu pasažieriem sakarā ar iekāpšanas atteikumu un lidojumu atcelšanu vai ilgu kavēšanos un ar ko atceļ Regulu (EEK) Nr. 295/91 ⁽²⁾, pamato ar vienošanos, kas tika panākta pirms strīda rašanās?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1215/2012 (2012. gada 12. decembris) par jurisdikciju un spriedumu atzišanu un izpildi civillietās un komercietās (OV 2012, L 351, 1. lpp.).

⁽²⁾ OV 2004, L 46, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 17. oktobrī iesniedza Okrazhen sad Vidin (Bulgārija) – Maksātnespējīgā Korporatīvna trgovska banka AD/Elit Petrol AD

(Lieta C-647/18)

(2018/C 455/35)

Tiesvedības valoda – bulgāru

Iesniedzējtiesa

Okrazhen sad Vidin

Pamatlietas puses

Prasītāja: Maksātnespējīgā Korporatīvna trgovska banka AD

Atbildētāja: Elit Petrol AD

Prejudiciālie jautājumi

1. i) Vai LES 2. pantā aizsargātā “tiesiskuma” vērtība ir jāinterpretē tādējādi, ka valsts likumdevējam, pieņemot tiesību aktus dalībvalstī, ir pienākums ņemt vērā Eiropas Savienības Tiesas judikatūrā un Komisijas 2014. gada 11. marta Paziņojumā Eiropas Parlamentam un Padomei “Jauns ES mehānisms tiesiskuma nostiprināšanai” izstrādātos un minētos tiesiskos principus un kritērijus, kuri raksturo “tiesiskumu”?
- ii) Vai LES 2. pantā nostiprinātā “tiesiskuma” vērtība un tās pamatprincipi – likumība, tiesiskā noteiktība, neatkarīga un efektīva pārbaude tiesā, ņemot vērā arī pamattiesību ievērošanu un vienlīdzību likuma priekšā – ir jāinterpretē tādējādi, ka tiem pretrunā ir tādas valsts tiesību normas kā *Zakon za izmenenie i dopalnenie na Zakona za bankovata nesastoyatelnost* (Likums, ar ko groza un papildina Likumu par banku maksātnespēju, turpmāk tekstā – “ZIDZBN”) Pārejas un nobeiguma noteikumu 5. pants pieņemšana, kurā ārpus kārtas no jauna tiek reglamentētas sociālās attiecības, kas ir saistītas ar nodrošinājuma tiesību reģistrāciju valsts reģistros par labu konkrētam privāto tiesību subjektam? Konkrētajā gadījumā ar valsts tiesību normu reģistros ierakstītā tādu nodrošinājuma tiesību dzēšana, kas tika nostiprinātas par labu maksātnespējīgai *KTB AD*, ar atpakaļejošu spēku tiek atzīta par spēkā neesošu un tiek radīta tiesiskā nenoteiktība, jo tajā ir reglamentēts, ka maksātnespējīgā *KTB AD* pret trešajām personām *ex lege* var izmantot par dzēstām uzskatāmās nodrošinājuma tiesības, lai gan saistības, uz kurām tika nostiprinātas nodrošinājuma tiesības, tika izpildītas.
- iii) Tiesai ir jāsaņem interpretācija jautājumā, vai tā var pamatoties uz LES 2. pantu tieši un to piemērot, ja tā konstatē, ka veids, kā *ZIDZBN* Pārejas un nobeiguma noteikumu 5. panta valsts tiesību normā no jauna ar atpakaļejošu spēku ir reglamentētas nodrošinājuma tiesību reģistrācijas valsts reģistros par labu maksātnespējīgai *KTB AD* juridiskās sekas, ir pretrunā “tiesiskuma” vērtībai un tās iepriekš minētajiem pamatprincipiem?
- iv) Kādi kritēriji un nosacījumi valsts tiesai ir jāpiemēro, pārbaudot, vai “tiesiskuma” vērtība LES 2. panta izpratnē pieļauj tādas valsts tiesību normas kā *ZIDZBN* Pārejas un nobeiguma noteikumu 5. pants pieņemšanu?
- v) Vai LESD 67. panta 1. punkts, atbilstoši kuram Savienība veido brīvības, drošības un tiesiskuma telpu, ievērojot pamattiesības un dalībvalstu atšķirīgās tiesību sistēmas un tradīcijas, ir jāinterpretē tādējādi, ka tam pretrunā ir valsts tiesību normas, kas rada nenoteiktību civiltiesiskajās un komercdarījumu attiecībās vai priekšlaicīgi izlemj izskatīšanā esošās tiesvedības?

2. i) Tiesai ir jāsaņem norāde jautājumā, vai piemērojamās Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2015/848⁽¹⁾ (2015. gada 20. maijs) par maksātnespējas procedūrām 7. panta 2. punkta h) apakšpunkta un 8. panta tiesību normas, lasot tās kopā ar LES 2. pantu, var interpretēt sistēmiski kopsakarā ar pamattiesībām atbilstoši Hartas 17. panta 1. punktam, 20. pantam un 47. panta 2. punktam?
- ii) Ja minētās Savienības tiesību normas ir jāinterpretē kopsakarā ar tiesībām, kas izriet no Hartas, vai šo tiesību piemērošana maksātnespējas procesā dalībvalstī ir pieļaujama un vai šajās tiesībās nostiprinātā aizsardzība ir jāinterpretē tādējādi, ka tai pretrunā ir valsts tiesību norma, kurā sociālās attiecības tiek reglamentētas ārpus kārtas un ar atpakaļejošu spēku par labu likumdevēja konkrēti minētam maksātnespējas kreditoram?
- iii) Vai Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2015/848 (2015. gada 20. maijs) par maksātnespējas procedūrām 7. panta 2. punkta h) apakšpunktam un 8. pantam, interpretējot tos kopsakarā ar tiesībām, kas izriet no Hartas 17. panta 1. punkta, 20. panta un 47. panta 2. punkta, ir pretrunā tādas valsts tiesību normas piemērošana, atbilstoši kurai ar atpakaļejošu spēku reģistros ierakstītā *KTB AD* nodrošinājuma tiesību dzēšana tiek atzīta par spēkā neesošu un par labu maksātnespējīgajai *KTB AD* "atdzimušās" nodrošinājuma tiesības tiek atzītas par spēkā esošām *ex lege* pret trešajām personām, un tādējādi tiek pārkāptas citu kreditoru tiesības un tiek grozīta apmierināmo prasījumu secība maksātnespējas procesā?
- iv) Vai Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2015/848 (2015. gada 20. maijs) par maksātnespējas procedūrām 7. panta 2. punkta h) apakšpunkts, lasot to kopā ar tiesībām, kas izriet no Hartas 17. panta 1. punkta, 20. panta un 47. panta 2. punkta, ir jāinterpretē tādējādi, ka tam pretrunā ir likumdevēja konkrēti minēta kreditora (*KTB AD*) prasījumu konstatēšana ar nosacījumu maksātnespējas procesā, ja šī kreditora prasījumi paziņošanas brīdī, piemērojot ieskaitu, ir pilnībā dzēsti un izskatīšanā atrodas tādas lietas par ieskaita apstrīdēšanu, kuras vēl nav pabeigtas? Ja nosacījums, ar kādu kreditors piesaka savu maksātnespējas prasījumu, ir tāds, ka valsts tiesa ieskaitu, kuru dēļ prasījumi ir dzēsti, atzīst par spēkā neesošiem, vai tiesības uz taisnīgu tiesu atbilstoši Hartas 47. panta 2. punktam pieļauj valsts tiesību aktu, saskaņā ar kuru ar atpakaļejošu spēku tiek grozīti spēkā esoša ieskaita nosacījumi un tādējādi priekšlaicīgi izlemj izskatīšanā esošās tiesvedības par ieskaita apstrīdēšanu vai prasījuma konstatēšanu maksātnespējas procesā?
- v) Tiesai ir jāsaņem norāde jautājumā, vai tā var tieši pamatoties uz Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2015/848 (2015. gada 20. maijs) par maksātnespējas procedūrām 7. panta 2. punkta h) apakšpunkta un 8. panta tiesību normām, lasot tās kopā ar Hartas 17. panta 1. punktu, 20. pantu un 47. panta 2. punktu, un tās tieši piemērot, ja tā konstatē, ka valsts tiesību akti, kuri ir nosacītā konstatējuma par *KTB AD* prasījumu pamatā un/vai ietekmē nosacījuma, ar kādu tiek pieteikts prasījums, iestāšanos, ir pretrunā Savienības tiesību normām?
- 3) Vai Direktīvas 2014/59/ES⁽²⁾ 77. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tam pretrunā ir tāda valsts likuma piemērošana, saskaņā ar kuru ar atpakaļejošu spēku tiek mainīti savstarpēju prasījumu un saistību ar kredītiestādi, kas atrodas atvēršanas procesā vai kurai ir piemērots noregulējuma režīms, ieskaita nosacījumi un tādējādi priekšlaicīgi izlemj izskatīšanā esošās tiesvedības par attiecībā uz kredītiestādi paziņoto ieskaitu apstrīdēšanu?

⁽¹⁾ OV 2015, L 141, 19. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/59/ES (2014. gada 15. maijs), ar ko izveido kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību atvēršanas un noregulējuma režīmu un groza Padomes Direktīvu 82/891/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK, 2011/35/ES, 2012/30/ES un 2013/36/ES, un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1093/2010 un (ES) Nr. 648/2012 (OV 2014, L 173, 190. lpp.).

VISPĀRĒJĀ TIESA

Prasība, kas celta 2018. gada 8. oktobrī – ZF/Komisija

(Lieta T-605/18)

(2018/C 455/36)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: ZF (pārstāvis: J.–N. Louis, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītāja prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt Komisijas 2017. gada 30. novembra lēmumu, ar kuru ir noteiktas prasītāja tiesības uz pensiju ar atpakaļejošu spēku, sākot no 2015. gada 6. marta, un 2018. gada 31. janvāra lēmumu par it kā nepamatotā maksājuma atgūšanu;
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājs izvirza piecus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka akts, ar kuru ir piešķirtas subjektīvas tiesības, esot atcelts prettiesiski, jo prasītāja tiesības esot noteiktas, viņam sākot strādāt EĀDD 2011. gada 1. oktobrī, ievērojot Eiropas Savienības pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtības 15. panta 1. punktu. Tādējādi prasītājs uzskata, ka vai nu šis lēmums ir tiesisks un līdz ar to neesot atceļams, vai arī tas ir prettiesisks un tas esot bijis jāatceļ savlaicīgi.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka esot pieļauta kļūda tiesību piemērošanā, jo lēmums pieņemt darbā prasītāju kā pagaidu darbinieku AD 12 pakāpes 8. līmenī, ar stāžu no 2007. gada 1. novembra, esot tiesisks un atbilstot pušu savstarpēji noslēgtajam līgumam, un to neesot juridiska pamata ne atcelt, ne aizstāt ar lēmumu, kurā piemērotā korekcijas koeficienta rezultātā ir būtiski samazināts prasītāja atalgojums.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka Komisija esot acīmredzami kļūdījusies, nolemdama, ka prasītājs veicot sektora vadītāja līmeņa pienākumus.
4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka esot pārkāpts pienākums norādīt pamatojumu, jo apstrīdētajos lēmumos neesot ietverts nekāds atbilstošs pamatojums.
5. Ar piekto pamatu tiek apgalvots, ka esot pārkāpts Eiropas Savienības Civildienesta noteikumu 85. pants, jo, sākot strādāt EĀDD, prasītājam neesot bijis darīts zināms, ka lēmums, ar kuru ir noteiktas viņa tiesības, varētu būt prettiesisks.

Prasība, kas celta 2018. gada 9. oktobrī – ZR/EUIPO**(Lieta T-610/18)**

(2018/C 455/37)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: ZR (pārstāvji: S. Rodrigues un A. Blot, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Prasījumi

Prasītāja lūdz Vispārējo tiesu:

- atcelt atlases komisijas 2017. gada 1. decembra lēmumu neievietot prasītāju rezerves sarakstā, proti, atklātā konkursa EUIPO/AD/01/17 – AD 6 “Administratori intelektuālā īpašuma jomā” piemērotāko kandidātu datubāzē;
- ciktāl nepieciešams, atcelt atlases komisijas 2018. gada 7. marta lēmumu atteikt prasītājas lūgumu par pārskatīšanu;
- ciktāl nepieciešams, atcelt EUIPO izpilddirektora 2018. gada 27. jūnija lēmumu, paziņots 2018. gada 29. jūnijā, noraidot prasītājas sūdzību;
- piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza četrus prasības pamatus.

1. Ar pirmo prasības pamatu tiek apgalvots [Eiropas Savienības] Civildienesta noteikumu 27. un 29. panta un šo Noteikumu III pielikuma 1. panta a) un c) punkta pārkāpums.
2. Ar otro prasības pamatu tiek apgalvots [Eiropas Savienības] Civildienesta noteikumu 30. panta un o Noteikumu III pielikuma 3. panta, un “Paziņojuma par konkursu” (“Atklātām konkursam piemērojamie vispārīgie noteikumi”) III pielikuma 3. panta pārkāpums.
 - Šajā ziņā prasītāja norāda uz atlases komisijas locekļu neatbilstošu iecelšanu.
 - Turpmāk prasītāja norāda uz lēmumu par atlases komisijas nozīmēšanu, ka arī visu atlases komisijas locekļu vārdu npublicēšanu.
 - Prasītāja atsauca uz nevienlīdzīgu pārstāvību attiecībā uz Personāla komiteju/iecelējainstitūcijas pārstāvību atlases komisijā.
 - Prasītāja atsauca arī uz nevienlīdzīgu pārstāvību komisijā no dzimumu līdzsvara skatpunkta.
 - Visbeidzot, saistībā ar šo pamatu, prasītāja apgalvo, ka esot pārkāpts atlases komisijas stabilitātes nepārtrauktības principa pārkāpums.
3. Ar trešo prasības pamatu tiek apgalvots vienlīdzīgas attieksmes principa pārkāpums.

4. Ar ceturto prasības pamatu tiek apgalvots, ka esot pieļautas acīmredzamas kļūdas vērtējumā, pienākuma norādīt pamatojumu neizpilde un pārredzamības trūkums.
- Prasītāja sūdzas, ka atlases komisija neesot ņēmusi vērā dažus faktus, norādot šajā ziņā uz komisijas veikto kompetenču vērtēšanu, kā norādīts “Paziņojumā par konkursu”.
 - Prasītāja sūdzas, ka daži kompetenču apliecībā norādītie rezultāti neesot atbilstoši “Paziņojumam par konkursu”, ka arī sūdzas par pārredzamības trūkumu šajā aspektā.
 - Prasītāja arī sūdzas par to, ka kompetenču apliecībā esot ietverti pretrunīgi noteikumi.

Prasība, kas celta 2018. gada 9. oktobrī – *Pharmaceutical Works Polpharma/EMA*

(Lieta T-611/18)

(2018/C 455/38)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Pharmaceutical Works Polpharma S.A.* (Starogarda Gdańska, Polija) (pārstāvji: M. Martens, N. Carbonnelle, advokāti, un S. Faircliffe, Solicitor)

Atbildētāja: Eiropas Zāļu aģentūra (EMA)

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Tiesai ir šādi:

- atcelt EMA 2018. gada 30. jūlija lēmumu neapstiprināt prasītājas tirdzniecības atļaujas pieteikumu attiecībā uz *Dimethyl Fumarate Polpharma, Tecfidera* ģenērisko versiju;
- piespriest EMA atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza vienu pamatu.

Apstrīdētajā lēmumā ir atteikts apstiprināt prasītājas tirdzniecības atļaujas pieteikumu attiecībā uz *Dimethyl Fumarate Polpharma*, ņemot vērā to, ka uz atsauces zālēm, iespējams, attiecas datu normatīvā aizsardzība.

Par lēmumu, ar ko atsauces zālēm ir piešķirta tirdzniecības atļauja, ir izvirzīta iebilde par prettiesiskumu, pamatojoties uz LESD 277. pantu, jo šajā lēmumā ir pausts acīmredzami kļūdainš secinājums par šo zāļu atšķirību no *Fumaderm* saistībā ar “visaptverošu tirdzniecības atļauju”. Vienīgajā pamatā prasītāja apgalvo, ka, tā kā iebilde par prettiesiskumu ir pieņemama un pamatota, tad apstrīdētā lēmuma neapstiprināt prasītājas tirdzniecības atļaujas pieteikumu pamatojums nav juridiski pieņemams saskaņā ar LESD 296. pantu.

Prasība, kas celta 2018. gada 8. oktobrī – Diesel/EUIPO – Sprinter megacentros del deporte (“D”)**(Lieta T-615/18)**

(2018/C 455/39)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Diesel SpA (Breganze, Itālija) (pārstāvis: A. Parassina, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: Sprinter megacentros del deporte, SL (Elche, Spānija)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “D” reģistrācijas pieteikums – reģistrācijas pieteikums Nr. 11 404 019

Process EUIPO: iebildumu process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas piektās padomes 2018. gada 3. augusta lēmums lietā R 2657/2017-5

Prasījumi

Prasītāja lūdz Vispārējo tiesu:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest EUIPO atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītie pamati:

- Padomes Regulas (EK) Nr. 2868/95 22. noteikuma 3. punkta pārkāpums.
- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 2017/1001 47. panta 2. punkta pārkāpums;
- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 72. panta 6. punkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2018. gada 15. oktobrī – ZI/Komisija**(Lieta T-618/18)**

(2018/C 455/40)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: ZI (pārstāvis: J.-N. Louis, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt Komisijas lēmumu, ar kuru ir atteikts apdrošināt prasītājas vīru saskaņā ar kopīgo veselības apdrošināšanas shēmu;
- Komisija atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza vienu pamatu – Kopīgo noteikumu par Eiropas Savienības ierēdņu apdrošināšanu slimības gadījumiem 13. panta prettiesiskumu, jo ar šo pantu esot pārkāpts Eiropas Savienības Civildienesta noteikumu 72. pants, ierobežojot tā piemērošanas jomu.

Prasība, kas celta 2018. gada 22. oktobrī – E.J. Papadopoulos/EUIPO – Europastry (“fripan VIENNOISERIE CAPRICE Pur Beurre”)

(Lieta T-628/18)

(2018/C 455/41)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Viomichania mpiskoton kai eidon diatrophis E.J. Papadopoulos S.A.* (Moschato-Tavros, Grieķija) (pārstāvji: C. Chrysanthis, P.-V. Chardalia un A. Vasilogamvrou, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: *Europastry, SA* (Sant Cugat del Vallès, Spānija)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “fripan VIENNOISERIE CAPRICE Pur Beurr” reģistrācijas pieteikums – reģistrācijas pieteikums Nr. 13 125 265

Process EUIPO: iebildumu process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas piektās padomes 2018. gada 8. augusta lēmums lietā R 493/2018-5

Prasījumi

Prasītāja lūdz Vispārējo tiesu:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest EUIPO un *Europastry, SA*, ja tā iestāsies lietā, atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītais pamats:

- Padomes Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums.
-

Prasība, kas celta 2018. gada 23. oktobrī – ZM u.c./Padome**(Lieta T-632/18)**

(2018/C 455/42)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāji: ZM, ZN un ZO (pārstāvis: N. de Montigny, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasījumi

Prasītāju prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt prasītājiem nelabvēlīgos lēmumus, kurus veido iecelējinstiucijas lēmumi neatlīdzināt tiem mācību izmaksas par 2017./2018. gadu un kuri izpaužas dažādos veidos atkarībā no katra prasītāja individuālajiem apstākļiem:
 - vai nu kā individuāls lēmums (precīzāk, e-pasts), kurā konkrēti izteikts atteikums veikt atmaksu;
 - vai arī kā norāde “processed” viņu Sysper vietnē, ko prasītājs uzskata kā atteikuma lēmumu, jo tam sekojošajā nākamā mēneša algas izrakstā (agrākais 10. datumā, jo runa ir par atalgojuma lapas nosūtīšanas datumu) nav ietverta maksa vai ir ietverta tikai transporta izdevumu maksa;
- piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāji izvirza četrus pamatus.

- Pirmais pamats ir balstīts uz Eiropas Savienības Civildienesta noteikumu VII pielikuma 3. panta 1. punkta un Medicīnisko izdevumu atmaksāšanas vispārējo īstenošanas noteikumu pārkāpumu, jo atbildētājas sagrozītā interpretācija esot pretrunā iegūtajām tiesībām, tiesiskajai paļāvībai, tiesiskajai drošībai un labas pārvaldības principam.
- Otrais pamats ir balstīts uz bērna tiesību, tiesību uz ģimenes dzīvi un tiesību uz izglītību pārkāpumu.
- Trešais pamats ir balstīts uz vienlīdzīgas attieksmes un nediskriminācijas principu pārkāpumu.
- Ceturtais pamats ir saistīts ar prasītāju interešu efektīvu neizsvēršanu un samērīguma principa neievērošanu, kas esot pieļautas apstrīdētajā lēmumā.

Prasība, kas celta 2018. gada 22. oktobrī – Rose Gesellschaft/EUIPO – Iviton (“TON JONES”)**(Lieta T-633/18)**

(2018/C 455/43)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Rose Gesellschaft mbH (Vīne, Austrija) (pārstāvis: R. Kornfeld, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: Iviton s. r. o. (Prešov, Slovākija)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības vārdiskas preču zīmes "TON JONES" reģistrācijas pieteikums – reģistrācijas pieteikums Nr. 15 109 614

Process EUIPO: iebildumu process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas otrās padomes 2018. gada 12. jūlija lēmums lietā R 2136/2017–2

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- noteikt pienākumu Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojam turpināt iebildumu procesu, neņemot vērā iepriekš piemēroto atteikuma pamatu;
- piespriest EUIPO atlīdzināt tiesāšanās izdevumus;
- katrā ziņā nepiespriest nekādus izdevumus reģistrācijas pieteikuma iesniedzējai.

Izvirzītais pamats:

- Padomes Regulas (EK) Nr. 207/2009 15. panta pārkāpums.
-

ISSN 1977-0952 (elektroniskais izdevums)
ISSN 1725-5201 (papīra izdevums)

Eiropas Savienības Publikāciju birojs
2985 Luksemburģa
LUKSEMBURGA

LV